

Nr 123.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1952/53 till vattendomstolarna m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t under andra huvudtiteln, punkterna 25 och 26, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1952/53 såsom förslagsanslag beräkna till Vattendomstolarna: Avlöningar 1 146 300 kronor och till Vattendomstolarna: Omkostnader 142 800 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 126, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementens ärenden för den 14 mars 1952, i ämnet framlagt de förslag, vilka framgå av den följande redogörelsen.

1:o **Vattendomstolarna: Avlöningar.** Kungl. Maj:t har (punkt 1, s. 2—17) föreslagit riksdagen att dels bemyndiga Kungl. Maj:t att i vattendomstolarnas personalförteckning vidtaga de ändringar, som föreslagits av departementschefen, dels fastställa av departementschefen förordad avlöningsstat för vattendomstolarna, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53, dels bemyndiga Kungl. Maj:t att för budgetåret 1952/53 medge det överskridande av den i avlöningsstaten för vattendomstolarna upptagna anslagsposten till icke-ordinarie personal, som kan föranledas av departementschefens i propositionen angivna förslag, dels ock till Vattendomstolarna: Avlöningar för nämnda budgetår anvisa ett förslagsanslag av 1 144 400 kronor.

Anslaget är i riksstaten för innevarande budgetår uppfört med 859 800 kronor.

Jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 20 september 1951 har en särskild sakkunnig tillkallats för att inom departementet biträda med *utredning rörande instansordningen i vattennemål och därmed sammanhängande spörsmål samt rörande vattendomstolarnas behov av juridiskt och tekniskt utbildade befattningshavare.* Den sakkunnige har den 31 december 1951

såsom resultatet av dittills bedriven utredning överlämnat en promemoria angående förstärkning av vattendomstolarnas arbetskrafter m. m.

Utredningen utgår från nuvarande förhållanden beträffande vattendomstolarnas antal och domsområden.

För arbetsbelastningen på vattendomstolsorganisationen, betraktad såsom en enhet, äro målen om vattenkraftanläggningar och om vattenregleringar för kraftändamål av avgörande betydelse. I detta hänseende föreligga emellertid vissa olikheter vid de särskilda vattendomstolarna. Sålunda äro vid Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstolar kraftverks- och regleringsmålen helt dominerande. Även vid Österbygdens och Västerbygdens vattendomstolar är övervikten för dessa mål tydlig ehuru mindre markerad. Vid Söderbygdens vattendomstol, inom vars domsområde de mera betydande krafttillgångarna till största delen redan äro utnyttjade, anses numera endast omkring hälften av arbetet ägnas åt kraftverks- och regleringsmål.

Rörande utvecklingen i fråga om förbrukning av elektrisk kraft och det fortsatta arbetet på vattenkraftens tillgodogörande återopar utredningsmannen en av Centrala driftledningen (CDL) i oktober 1951 upprättad promemoria. Enligt en däri redovisad undersökning får man för de närmaste fem åren räkna med en belastningsökning av 1 200 miljoner kilowattimmar (MkWh) per år (motsvarande tre à fyra nya kraftstationer av Nämforsens eller Älvkarlebys storlek varje år) och därefter fram till år 1960 med en ökning av 1 500 MkWh per år. CDL har vidare framhållit, att belastningsutvecklingen under 1960-talet är svår att förutsäga men att skäl saknas att nu förutse någon avmattning i utvecklingen inom överskådlig tid. Inhämtade upplysningar synas utredningsmannen ge fog för att angiva år 1970 såsom den tidpunkt då utbyggnadsverksamheten tidigast kan vara i stort sett avslutad.

Även bortsett från det stegrade tempot i vattenkraftens utbyggande anses domstolarnas arbete med ifrågavarande mål komma att successivt öka. Utredningsmannen syftar härvid på det förhållandet, att i ett mål icke alla rättsförhållanden alltid kunna regleras i huvuddomen, utan att vissa, ofta vidlyftiga och svårbedömda, frågor kunna kräva en prövotid av upp till tio år innan de slutligen kunna avgöras. Då samtidigt nyinkommande mål kräva handläggning, uppstår en successiv ökning av arbetsbalansen. Ytterligare är att beakta att domstolarnas arbete med kraftfrågorna i ett vattendrag icke upphör i och med att detta utbyggs. Exploateringen fortsätter även därefter genom ett hårdare utnyttjande av förefintliga regleringsmöjligheter, varjämte tvister kunna uppstå om rätta innebörden av meddelade tillstånd och träffade uppgörelser.

Vad angår övriga grenar av vattendomstolarnas verksamhet kunna vattentäkts- och föroreningsfrågorna, vilka redan nu omfatta en avsevärd del av arbetsbördan vid de sydliga domstolarna, förväntas få alltmer ökad be-

tydelse, oavsett huruvida ett i ämnet nyligen avgivet betänkande (SOU 1951: 26) kommer att leda till lagstiftning eller andra åtgärder från statsmakternas sida. Hithörande mål hos vattendomstolarna komma därför säkerligen att öka i antal. Beträffande övriga mål, bl. a. torrlägnings- och bromålen, anses några större förändringar i frekvensen icke vara att vänta.

Utredningsmannen sammanfattar utvecklingstendenserna beträffande vattendomstolarnas arbetsbörda på följande sätt:

För Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstolar kan man — enbart på grund av vattenkraftens fortgående exploatering — för avsevärd tid framåt med säkerhet vänta en successiv ökning av arbetsbördan. Hur länge det kommer att dröja innan denna utveckling kulminerar är omöjligt att säga; i varje fall är det dock ytterst osannolikt att någon minskning av arbetskraftsbehovet, jämfört med det som f. n. föreligger, skulle inträda under de närmaste 20 åren. Med hänsyn till att omfattande kraftutbyggnader förestå även inom Österbygdens och Västerbygdens vattendomstolars områden samt till de mångenstädes — särskilt i landets södra och mellersta delar — alltmer skärpta intressebetingelserna i vattentäkts- och föroreningsfrågor torde någon varaktig minskning i arbetsbördan för överskådlig tid få anses utesluten jämväl för de tre sydliga vattendomstolarnas del. Snarare får man räkna med att utvecklingen kommer att ställa ökade anspråk även på dessa domstolars arbetskapacitet. Vad särskilt angår Österbygdens vattendomstol torde utvecklingen — till följd av den fortgående utbyggnaden av vattenkraften i Ljusnan och Dalälven — i själva verket komma att bli i viss mån likartad med den som kan förutses för de båda nordliga vattendomstolarna.

Utredningsmannen granskar härefter personalorganisationen vid vattendomstolarna i fråga om juridiskt och tekniskt utbildade befattningshavare.

Vad först angår befattningshavare med rena domaruppgifter framhålles att det från principiell synpunkt givetvis är mindre tillfredsställande, att domaruppgifterna i den utsträckning som är fallet ligga i händerna på befattningshavare med sådana lösa anställningsformer som äro gällande för den extra vattenrättsdomaren vid Mellanbygdens vattendomstol och de biträdande vattenrättsdomarna. Ifrågavarande befattningshavares arbetsuppgifter utgöras åtminstone till stor del av mål, som ställa höga krav på skicklighet och omdöme. Vid de sydliga vattendomstolarna kan möjligen en arbetsfördelning ske med beaktande av målens storlek och svårighetsgrad, så att de allra mest kvalificerade arbetsuppgifterna förbehållas den ordinarie domaren. Vid de norrländska domstolarna, där arbetsfördelningen huvudsakligen måste bestämmas å ena sidan av nödvändigheten att tillräckligt snabbt få fram särskilt viktiga eller brådskande mål och å andra sidan av synpunkten att mål med inbördes samband såvitt möjligt skola handläggas av samme domare, kunna dock sådana hänsyn ej få bli avgörande, om arbetskraften skall kunna utnyttjas effektivt. Kraftverk och sjöregleringar i Norrland innebära ofta djupa ingrepp i naturförhållandena, varför intressebetingelserna bli mycket stora. Detta får lätt till följd att starka krafter sättas i rörelse för att påverka domstolen i den ena eller andra riktningen. Då därtill kommer att avgörandet på de centrala punkterna i allmänhet icke är bundet vid några strikt juridiska normer utan i hög grad måste bli en

omdömesfråga, är det av allra största vikt, att domaren har en ställning som så långt möjligt garanterar objektivitet och självständighet. Såsom en annan viktig synpunkt framhålles möjligheten att besätta såväl de ifrågavarande domartjänsterna som sekreterartjänster av olika grader. Sedan flera år har rekryteringen till vattendomstolarna främst på grund av det ringa antalet sluttjänster berett stora svårigheter, särskilt vid de norrländska domstolarna. I fråga om domartjänsterna är det vidare icke tillräckligt, att de kunna besättas med personer som i och för sig äro lämpliga för uppgiften; det är också angeläget att sörja för ett effektivt arbete som vattenrättsdomare, och den rutin, som erfordras för ett effektivt arbete som vattenrättsdomare, förvärfvas icke utan flerårig praktik. Därtill kommer att behandlingen av större vattenmål vanligen tager lång tid i anspråk. I många fall bör ett flertal inbördes sammanhängande mål betraktas som en enhet. Ombyte av domare innebär nästan alltid, att dyrbar arbetskraft går förlorad på dubbelarbete. En förutsättning för en förnuftig planläggning av verksamheten är därför att innehavarna av de egentliga domartjänsterna kvarstanna i dessa under en längre följd av år.

Med hänsyn till det förut nämnda principiella kravet beträffande domares ställning skulle det ligga närmast till hands att ombilda de nuvarande biträdande domarbefattningarna till ordinarie tjänster. Arbetsbelastningen vid samtliga vattendomstolar kommer otvivelaktigt för överskådlig tid framåt att vara så stor, att en dylik åtgärd i och för sig vore motiverad. Ur rekryteringssynpunkt torde det emellertid vara fördelaktigare att göra tjänsterna till extra ordinarie. Därigenom skulle vederbörande, i motsats till ordinarie tjänstemän, vara oförhindrad att inneha lägre ordinarie tjänst, som han icke utövar, och alltså givas åtminstone viss möjlighet att avancera inom den vanliga domstolskarriären, vilket för många torde framstå såsom en betydande förmån.

Under hänvisning till det anförda föreslås först och främst, att de biträdande domarbefattningarna vid samtliga vattendomstolar samt arvodesbefattningen såsom extra vattenrättsdomare vid Mellanbygdens vattendomstol ombildas till extra ordinarie tjänster från och med den 1 juli 1952. Utredningsmannen framhåller vidare, att för ifrågavarande icke-ordinarie domartjänster en förbättrad löneställning måste anses önskvärd och skälig med hänsyn till arbetets kvalificerade natur och det därmed förenade ansvaret. För att säkerställa en tillfredsställande rekrytering och nödig kontinuitet är i varje fall en tämligen betydande löneförbättring nödvändig beträffande de nuvarande biträdande domartjänsterna vid Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstol. Om dessa tjänster placeras högre än den nuvarande extra domartjänsten vid sistnämnda domstol, bör även denna tjänst uppflyttas, så att de tre befattningarna bli likställda.

Det sålunda framlagda förslaget innebär endast en ombildning av redan existerande domartjänster. Det anses emellertid ej osannolikt, att förhållandena tämligen snart utveckla sig därhän, att även en ökning av antalet domartjänster blir ofrånkomlig. För närvarande anses tillräcklig anledning ej föreligga att föreslå en dylik utökning. Behov av tillfällig förstärkning av domarkrafterna anses däremot komma att yppa sig redan under nästa budgetår.

Beträffande juridiskt utbildad personal vid vattendomstolarna, vattenrättssekreterare och vattenrättsamanuenser, finner utredningsmannen, med reservation för den personalökning som den framtida utvecklingen kan medföra, ej anledning att föreslå någon ändring i nuvarande personaluppställning. I fråga om vattenrättsamanuenserna hänvisar utredningsmannen till att dessas arbetsförhållanden och löneställning för närvarande är under utredning av 1949 års tjänsteförteckningskommitté.

Utredningsmannen ingår härefter på behovet av tekniskt utbildad personal vid vattendomstolarna och föreslår inrättande fr. o. m. den 1 juli 1952 — lämpligen på extra ordinarie stat — av tre nya vattenrättsingenjörstjänster, nämligen en agrikulturteknisk tjänst vid Norrbygdens vattendomstol och en byggnadsteknisk tjänst vid vardera av Mellanbygdens och Österbygdens vattendomstolar. I fråga om den nya tjänsten vid Norrbygdens vattendomstol erinras därom, att i samband med ombildningen den 1 juli 1949 av domstolens s. k. B-avdelning till Mellanbygdens vattendomstol beslut fattats om utökning av ingenjörsuppsättningen vid förstnämnda domstol med en agrikulturteknisk tjänst men att innehavaren av denna tjänst enligt senare beslut av Kungl. Maj:t tills vidare skall ha tjänstgöringen förlagd företrädesvis till Mellanbygdens vattendomstol.

Behovet av ytterligare en byggnadsteknisk ingenjör vid Mellanbygdens vattendomstol har för utredningsmannen med styrka framhållits såväl av vattenrättsdomaren som av de vid domstolen tjänstgörande ingenjörerna. Att den förstärkning på den agrikulturtekniska sidan, som vunnits genom det förut nämnda överförandet av en extra ordinarie ingenjörstjänst från Norrbygdens vattendomstol, efterföljes av motsvarande förstärkning på den byggnadstekniska sidan måste anses såsom en helt naturlig utveckling.

Vid både Österbygdens och Söderbygdens vattendomstolar har, enligt vad respektive vattenrättsdomare för utredningsmannen understrukt, ingenjörernas arbetsbörda varit mycket stor. Detta är också helt naturligt redan med tanke på den intensifiering av verksamheten, som inrättandet av de biträdande domartjänsterna inneburit. För de närmaste åren anses ytterligare stegrade anspråk på teknisk arbetskraft vara att emotse åtminstone vid Österbygdens vattendomstol på grund av den fortgående utbyggnaden av vattenkraft i Dalälven och Ljusnan. Att en ytterligare byggnadsteknisk vattenrättsingenjör vid sistnämnda domstol föreslås redan nu sammanhänger med att den vid denna domstol nu tjänstgörande ingenjören med byggnadsteknisk sakkunskap, vilken befattningshavare till år 1950 varit stationerad i Umeå, ägnar och ännu under åtskillig tid kommer att ägna en stor del av sin arbetskraft åt mål från Indalsälven, vilka handläggas av i Umeå bosatt domare. Detta förhållande uppväges i viss mån av att den ordinarie byggnadstekniska ingenjören vid Norrbygdens vattendomstol, som till nyssnämnda år tjänstgjort vid Österbygdens vattendomstol, alltså deltagit i vissa där anhängiga mål, men dessa senare arbetsuppgifter äro väsentligt mindre arbetskrävande än målen från Indalsälven. För att kom-

pensera Österbygdens vattendomstol skulle därför — om en ny tjänst icke inrättades — tillfälliga förordnanden av särskild vattenrättsingenjör behöva tillgripas i betydande utsträckning. Denna utväg anses emellertid alltid förenad med vissa olägenheter för domstolsarbetet, och dessutom är det i hög grad osäkert om någon lämplig kraft står till förfogande. På grund härav och med hänsyn till den ökning av arbetsbördan, som med stor sannolikhet kan förutses, anses det vara mest rationellt att omedelbart anställa en ytterligare byggnadsteknisk ingenjör på extra ordinarie stat med tjänstgöringsskyldighet företrädesvis vid Österbygdens vattendomstol. I den mån så erfordras och hans tid det medger, anses han kunna utnyttjas även för att lätta arbetsbördan för den hårt belastade byggnadstekniska ingenjören vid Söderbygdens vattendomstol.

Beträffande de över utredningen avgivna yttrandena hänvisar utskottet till propositionen, s. 8—13. Av vattenöverdomstolen gjorda anslagsäskanden redovisas å s. 13 och 14 i propositionen.

Departementschefen anser genom den nu föreliggande utredningen klarlagt, att en successiv ökning av arbetsbördan är att vänta vid Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstolar samt att beträffande övriga vattendomstolar någon varaktig minskning av arbetsbördan icke kan beräknas inträda inom överskådlig tid. Under sådana förhållanden anses det ytterst angeläget att åtgärder vidtagas för att öka vattendomstolarnas arbetskapacitet.

En av de omständigheter, som menligt inverkat på effektiviteten i vattendomstolarnas arbete, anses vara de tämligen täta personbyten som förekomma på de icke ordinarie domarbefattningarna. Det anses fördenskull att man i första hand bör giva befattningarna såsom extra vattenrättsdomare och biträdande vattenrättsdomare en förmånligare ställning, varigenom de kunna framstå såsom mera lockande för de yngre hovrättsjuristerna. Härvid anses till en början böra tillses, att befattningshavarna beredas fastare anställningsformer än de nu gällande. Det föreslås, att tjänsterna, åtminstone till en början, uppföras såsom extra ordinarie. *Departementschefen* tillstyrker, att den nuvarande extra vattenrättsdomaren placeras i Cs 14 samt att de två tjänsterna såsom biträdande vattenrättsdomare vid Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstolar, med hänsyn till vad utredningen givit vid handen rörande dessa båda domstolar, utbytas mot tjänster såsom vattenrättsdomare i Cs 14. Övriga biträdande vattenrättsdomare anses böra placeras i Ce 37 och därjämte tillerkännas avlöningsförstärkning med 1 008 kronor för år, varigenom de komma i samma läge som vattenrättsingenjörer. Till vattenrättsdomare i Cs 14 förutsättes icke skola utgå avlöningsförstärkning.

I enlighet med utredningsmannens förslag förordas att de norrländska vattendomstolarna beredas möjlighet till följande sammansättning av den

tekniskt utbildade personalen, nämligen vid Norrbygdens vattendomstol tillhopa två byggnadstekniska och tre agrikulturtekniska vattenrättsingenjörer samt vid Mellanbygdens vattendomstol två byggnadstekniska och två agrikulturtekniska vattenrättsingenjörer. Detta innebär en förstärkning av ingenjörskrakterna vid Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstolar med en agrikulturteknisk resp. en byggnadsteknisk vattenrättsingenjör. Befattningarna anses tills vidare böra vara extra ordinarie. För att bereda möjlighet för Kungl. Maj:t att efter särskild prövning tillgodose sådant under nästa budgetår uppkommande tillfälligt behov av särskild vattenrättsdomare eller för ordinarie vattenrättsdomare partiellt förordnad vikarie vid Mellanbygdens vattendomstol anses bemyndigande böra utverkas för Kungl. Maj:t att efter prövning i varje särskilt fall medgiva det överskridande av icke-ordinarieposten som kan föranledas härav.

Beträffande utökning av den icke rättsbildade personalen förordas att medel beräknas för ett biträde i reglerad befordringsgång vid envar av Norrbygdens och Mellanbygdens vattendomstolar.

Frågan om vattenrättsamanuensernas arbetsförhållanden och löneställning ligger alltjämt under utredning hos 1949 års tjänsteförteckningskommitté, varför förslag i ämnet icke hinner föreläggas årets riksdag. Innan slutlig ställning tages till denna fråga, anses för övrigt lämpligt att vid Mellanbygdens vattendomstol, där amanuens tjänsten hålles obesatt, försök anställas i syfte att utröna i vad mån de på amanuenser nu ankommande göromålen kunna fullgöras med anlitande av lägre kvalificerad personal.

Med anledning av riksdagens beslut angående lönegradsplacering för viss biträdespersonal m. m. anses vidare medel böra beräknas för 5 kansliskrivare i Ca 15 i stället för 2 kontorister i Ca 13 och 3 kanslibitråden i Ca 11 samt för 1 kanslibitråde i Ca 11 i stället för 1 kontorsbiträde i Ca 8.

I enlighet härmed skulle anslaget höjas med 6 588 kronor för utbyte av två tjänster som biträdande vattenrättsdomare mot två vattenrättsdomartjänster i Cs 14, med 3 024 kronor för avlöningsförstärkning till tre biträdande vattenrättsdomare, med 49 776 kronor för två vattenrättsingenjörer, med 11 760 kronor för två bitråden i reglerad befordringsgång samt med 6 576 kronor för lönereglering för biträdespersonal. De automatiska utgiftsökningarna under anslaget beräknas till 206 800 kronor. Anslaget skulle alltså höjas med 284 524 kronor eller i runt tal 284 600 kronor.

I vattendomstolarnas personalförteckning anses böra uppföras 3 vattenrättsdomare i Cs 14 och 3 biträdande vattenrättsdomare i Ce 37, varjämte antalet vattenrättsingenjörer i Ce 37 ökas från 2 till 4. Vidare anses i förteckningen böra uppföras 5 kansliskrivare i Ca 15 samtidigt som 2 kontorister i Ca 13, 2 kanslibitråden i Ca 11 och 1 kontorsbiträde i Ca 8 avföras ur densamma.

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Lundgren* (I: 406) och den andra inom andra kammaren av herrar

Malmborg i Skövde och förste vice talmannen *Skoglund* (II: 556), har hemställt, att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte anslå medel till anställande vid Mellanbygdens vattendomstol av ytterligare en biträdande vattenrättssekreterare i lönegrad Cg 27.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen I: 406.

Utskottet delar motionärernas uppfattning, att domar i betydelsefulla vattenrättsmål icke böra avsevärt försenas till följd av bristande tillgång på sekreterarhjälp. Det bör emellertid ankomma på Kungl. Maj:t att i första hand pröva huruvida behovet av den i motionerna I: 406 och II: 556 föreslagna biträdande vattenrättssekreteraren är oundgängligt. Utskottet erinrar om att departementschefen hemställt om bemyndigande för Kungl. Maj:t att medgiva erforderligt överskridande av icke-ordinarieposten för att möjliggöra närmare angiven förstärkning av de juridiskt utbildade arbetskrafterna vid Mellanbygdens vattendomstol. Hinder bör ej möta för Kungl. Maj:t att jämte de i propositionen avsedda högre befattningshavarna tillfälligt förordna även en biträdande vattenrättssekreterare, om så anses oundgängligen nödvändigt för de aktuella arbetsuppgifternas fullgörande. Då syftet med ifrågavarande motioner alltså kan tillgodoses utan att riksdagen redan nu anvisar särskilda medel, är utskottet icke berett tillstyrka yrkandet i motionerna.

Kungl. Maj:ts förslag har icke givit utskottet anledning till annat uttalande än att utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t ägnar fortlöpande uppmärksamhet åt att vattendomstolarna ha en sådan organisation, att handläggningen av målen icke i onödan fördröjes.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 406 och II: 556

a) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga av departementschefen i statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för den 14 mars 1952 angivna ändringar i vattendomstolarnas personalförteckning;

b) fastställa följande avlöningsstat för vattendomstolarna, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1952/53:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	394 900
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	30 000
3. Avlöningar till icke-ordinarie personal	464 500
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	255 000

Summa kronor 1 144 400;

c) bemyndiga Kungl. Maj:t att — för att möjliggöra *dels* att extra biträdande vattenrättsdomare efter tjänstens besättande med ny extra ordinarie innehavare må kunna tillfälligt bibehållas i tjänstgöring, *dels ock* att tillfälligt partiellt förordnande av vikarie för vattenrättsdomaren i Mellanbygdens vattendomstol må kunna meddelas — för budgetåret 1952/53 medgiva det överskridande av den i avlöningsstaten för vattendomstolarna upptagna anslagsposten till icke-ordinarie personal, som kan föranledas härav;

d) till *Vattendomstolarna: Avlöningar* för budgetåret 1952/53 under andra huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 1 144 400 kronor.

2:o) **Vattendomstolarna: Omkostnader.** Kungl. Maj:t har (punkt 2, s. 17 och 18) föreslagit riksdagen att till *Vattendomstolarna: Omkostnader* för budgetåret 1952/53 anvisa ett förslagsanslag av 190 000 kronor.

Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 142 800 kronor.

Medelsanvisningen till sjukvård m. m. anses böra höjas med 1 000 kronor. Beträffande posten till reseersättningar förordas en höjning med 27 000 kronor. Till bränsle, lyse och vatten anses böra beräknas ytterligare 3 000 kronor. Vad slutligen angår delposten till övriga expenser föreslås att för löpande utgifter anvisas ytterligare 14 700 kronor. För engångskostnader avseende inventarieanskaffning m. m. för Norrbygdens, Mellanbygdens och Västerbygdens vattendomstolar beräknas härjämte ett belopp av 8 700 kronor. Genom fråndragning av det för innevarande budgetår för engångskostnader avsedda beloppet, 7 200 kronor, begränsas höjningen av denna delpost till 16 200 kronor.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, hemställer,

att riksdagen må till *Vattendomstolarna: Omkostnader* för budgetåret 1952/53 under andra huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 190 000 kronor.

Stockholm den 2 maj 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 124.
